

TAK ZAČALI A TAKTO POKRAČUJEME

Juraj Kantor St.

Jeden z prvých Slovenských dní v Slovenskej záhrade.

Rok 1961 Výbor Slovenskej záhrady

Oslava Dňa Matiek . Pohostenie v novej hale krátko pred dokončením. Máj 1965

Hore a zprava: Peter Kucera, Tajomník Slovenskej záhrady a vedúci kuchynskej komisie, dcérka Eva Ross, sestra Valika Tomas a druhá dcérka Danielka počas

Uplynulo mnoho rokov, mnoho sklamaní a vykonalo sa veľa ťažkej práce, až konečne Mária Jergová, rodená Strapecová, mohla uskutočniť svoj dlhoročný sen.

Pani Mária, horlivá národná pracovníčka, kúpením krásneho štyridsať akrového pozemku, položila fundament Slovenskej záhrady v príjemnej Floride.

Myšlienka založenia Domova odpočinku Amerických Slovákov vznikla ešte v roku 1906 na 10. konvencii Národného slovenského spolku, ktorý sa konal v Connellsville v Pennsylvánii. Tam prijali návrh vytvoriť Finančný fond pre staršie slovenské rodiny. Hneď aj odhlasovali, že každý člen NSS má na tento účel mesačne venovať päť centov. V priebehu niekoľkých rokov sa vyzbieralo 112,000.00 dolárov. Zakúpil sa veľký pozemok v štáte Maryland, na ktorom mal byť Dom Amerických Slovákov a sirotinec. Avšak v máji 1922 NSS konvencia plán odvolala pre nedostatočný záujem. Neskôr aj Slovenská evanjelická jednota sa pokúsila uskutočniť taký istý zámer a odhlasovala aj miesto budúceho Domu pre krajanov, ale nadšenie aj tu zoslablo a tak aj tento pokus časom zanikol a padol do zabudnutia. Avšak myšlienka nezanikla. Horela ako slabý plamienok, akoby čakala, kto tento plamienok znova rozdúcha. I prišla obchodne založená rodina Jána a Márie Jergu z Detroitu a začali rozdúchavať malý plamienok, až sa z neho stal plápolajúci oheň. Oheň rodolásky k blížnemu, ku slovenskému krajanovi v Amerike. Aj oni, dvaja nadšenci, niekedy mali obavy, či dokážu uskutočniť to, čo nedokázali uskutočniť za posledných tridsať rokov veľké bratské organizácie. Priatelia ich od myšlienky odrádzali. Lenže oni od svojho predsavzatia neustúpili a z ich úsilia neupustili.

Mária Jergová v roku 1914 založila v Detroitě 163. odbor Živeny, podporného spolku slovenských žien v Amerike. 163. zbor Živeny, v novembri 1939 oslavoval svoje strieborné jubileum za veľkej účasti detroitských Slovákov. Počas oslavy, Ján a Mária Jergovci darovali desať tisíc dolárov ako finančnú základinu na postavenie Starobného domu pre amerických Slovákov.

Ján Jerga vtedy už chorľavel na srdce a cez zimné obdobie zdržiaval sa na teplej Floride. Viackrát Floridu precestoval, poznal ju. Preto doporučil, že najlepšie miesto pre starších

servírovania Štedrej
večeri. December
2000

Hala Slovenskej
záhrady dnes. Marec
2002

Alojz Tomas sa vie
zapotiť nielen za
klavírom ale aj v
kuchyni. V pozadí
Maruška Veterová

Štedrá večera v
Slovenskej záhrade
December 2000

Juraj Kantor, cestný
podpredseda
Slovenskej záhrady s

krajanov bude stredná Florida, v okolí Orlanda. Ján Jerga bol v zime 1941 vo West Palm Beach, kde 23. februára 1941 náhle zomrel. Mal iba 52 rokov. Jeho telesné pozostatky boli prevezené do Detroitu a tam, za veľkej účasti Slovákov, boli uložené do rodinnej krypty v Mount Olivet Cemetery.

Ján Jerga sa narodil v Barci pri Košiciach. Do Ameriky prišiel ako 15 ročná sirota spolu s dvomi sestrami. Jediného brata Štefana zanechali v starom kraji u príbuzných. Ján Jerga bol činný v krajskom živote. Bol prezidentom Slovak Businessmen Association v Michigane, v Slovenskom dome na známej Strong street v Detroitu i pri Osade svätých Cyrila a Metoda. Na jeho počesť členovia Slovenskej záhrady vo Winter Parku pomenovali po ňom jednu ulicu Jergo Road.

Vdova Mária Jergová urobila so Živenou 1. augusta 1941 dohodu, že darovaná suma bude pod opaterou Živeny, kým sa nekúpi vhodný pozemok pre Starobný domov. Zmluva tiež zdôraznila, že keby sa Starobný dom neuskutočnil do 12 rokov, potom polovica darovanej sumy bude pridelená Červenému krížu USA, druhá polovica Gazdinskej škole v Turčianskom Svätom Martine v Slovenskej republike a úroky sa musia použiť na kultúrno-sociálne ciele slovenského etnika v USA, pod dozorom Živeny.

V roku 1946 vdova Mária Jergová sa stretla s novinárom Karolom Belohlávkom, tiež vdovcom, a uzavreli manželstvo. Myšlienka Domu Slovákov v Amerike týmto sobášom nabrala na aktuálnosti a súrnosti uskutočniť ju skôr ako uplynie 12 rokov odo dňa darovania. Mária Jergová-Belohlávková s Karolom sa preto rozhodli prezrieť si centrálnu Floridu. Mária, ako majiteľka realitnej a cestovnej kancelárie mala bohaté skúsenosti. Centrálna Florida sa im páčila. Manželia Belohlávkovci po návrate do Detroitu začali prvé kroky na realizáciu Starobného domu. Karol Belohlávek ako skúsený krajský redaktor a fraternalista uverejnil sériu článkov v ôsmich krajských novinách pod nadpisom Z Detroitu do Floridy a nazad. Agitácia v novinách zabrala. Zvolený bol Výbor pre zakúpenie pozemku a pre zriadenie Starobného domu. Nasledovní boli prví aktivisti: Mary a Karol Belohlávkovci, Andrej Slifka, z Detroitu, Elizabeth Sotník zo synom Nickom z Mt. Clemens, zo štátu Michigan, Anna Blažeková z Pittsburghu, Pa., jej sestra Anna Warrenová z New Yorku, rodina Savelová a pán Hluben z Miami, rodina Rybovichových z West Palm Beach, pán Reguli z Lake Worth, rodina Kabanových a pani Reganová zo Saint Petersburgu, známa obchodníčka so slovenskými výšivkami a čipkami, ktoré

otcom Markom
Bajusom

Recepcia počas
návštevy
Slovenského
veľvyslanca, Martina
Bútoru v Slovenskej
záhrade **Zľava:**
Helen Rudzik,
Vladimír Hučko,
Jerry a Maria Krúpa,
Ján Rudzik, Soňa
Hučko, Veľvyslanec
Martin Bútor, Peter
Kucera, Eva Kucera,
Zora Bútorová

Milan Dvorecky so
svojou skupinou
Europa na
Slovenskom festivale.
Pri dobrej hudbe si
každý rád zatancuje a
zaspieva rezké
slovenské ľudové
pesničky

Otec Jozef Piatek
slúžil svätú omšu na
48. Slovenskom Dni

sa dostali až do Bieleho domu, slečna Anička Ferjenčíková z Masaryktownu, rodina Andrew Yarossa z Winter Parku, Daniel Hrvol z Orlanda, George Jakubčín zo blízkej Slávie, Frank Švancar z Maitlandu, z Floridy.

Po druhej návšteve manželov Belohlávkových na Floridu sprevádzal ich synovec Pavol Raniak s manželkou Mary. Za pomoci viacerých krajanov, jeden pozemok im padol do oka. Bol to 40 akrový pozemok, na ktorom bol 11 akrový pomarančový sad a malý farmársky domček. Keď ho prezerali, Mary Belohlávková si zaveštila: "Toto je tá zem, čo by mala patriť nám a naším slovenským krajanom v Amerike". Jej doporučenie bolo prijaté Výborom. 5. februára 1949 bola podpísaná kúpno-predajná zmluva s majiteľmi pozemku Smithovcami vo Winter Parku, Seminole County.

Trinásť členný Prípravný Výbor rozhodol na nasledovnom:

1. Meno podniku bude Slovenská záhrada.
2. Zvolil dočasných direktorov.
3. Vyzval všetky fraternalistické organizácie na spoluprácu.
4. Vyzval priateľské etnické skupiny ku spolupráci.
5. Zvolil Dočasný výbor na termín dvoch rokov.

Dočasný výbor direktorov: Andrew Gábor - predseda, Pavel Blažek - zapisovateľ, Mary Belohlávková - pokladníčka, Susana Kusá (predsedníčka Živeny) - finančná tajomníčka pre prijímanie darov, Karol Belohlávek - publicita, Anna Blažeková a Zuzana Gáborová - členky Výboru direktorov.

Počas oslavy založenia Dočasného výboru v Slovenskom dome v Detroite na Strong ulici, daryňa Základiny Mária Jergová-Belohlávková vyhlásila: "Slovenská záhrada je čiastkou a majetkom všetkých amerických Slovákov". Na oslave boli zastúpené celonárodné i miestne slovenské organizácie a jedna organizácia z Windsoru, z Kanady. Prítomných bolo vyše tristo osôb. Bola vyhotovená a odovzdaná Rezolúcia vďaka pôvodným darcom za tento šľachetný čin pre americkú Slovač.

Zanedlho Belohlávkovci sa z Detroitu odst'ahovali na Floridu natrvalo. Za nimi prišli ďalší pionieri z rôznych štátov. Všetci vysúkali rukávy, do rúk zobrali motyky, lopaty, rýle a píly. Pílili a kľčovali stromy, kosili a čistili pozemok s elánom. Tak začala v plnom prúde skutočná pionierska práca našich vážených zakladateľov Slovenskej záhrady. Karol Belohlávek bol plodný novinár a dobrý agitátor. V jeho článkoch pýtal pomoc finančnú,

Pán a pani Justína
Wesniak, riaditeľka
členov NSS sú
dlhoročnými
podporovateľmi
Slovenskej záhrady,
pristupujú k
prijímaniu. Za nimi
Pán Juraj Kantor
čestný viceprezident
Slovenskej Záhrady

Takto sa pracovalo a
tak sa stále pracuje.
Dobrovoľnícke ruky
sú stále potrebné.
Zľava: Frank Babic,
dlhoročný obyvateľ
Slovenskej záhrady je
naším záhradníkom,
Maria Rudzikova
počas svojej návštevy
vo Floride a Frank
Rudzik. Január 1998

Tri zábery zo

morálnu i pracovnú. Začali sa otvárať slovenské srdcia a
prichádzali dary na toto "Božie dielo", ako Slovenskú záhradu
nazval Belohlávek.

Vo februári 1952 Slovenská záhrada bola oficiálne ustanovená.
Právnik a neskorší predseda SZ Štefan Magyar vypracoval a
registroval v súdnom registri štátu Florida v Tallahassee stanovy
SZ ako nezárobkovú charitatívnu sociálno-kultúrnu inštitúciu pre
Amerických Slovákov na dôchodku.

V marci 1952 bol zvolený Prvý oficiálny úrad SZ: Jozef Kačír -
predseda, Mary Warrenová - podpredsedníčka, Mary
Belohlávková - tajomníčka - pokladníčka,
Pavel Blažek - slovenský zapisovateľ, Emma Yaroš - anglická
zapisovateľka, Johanna Nováková - dozorca, Jozef Pollay -
dozorca, Karol Belohlávek - právne veci a publicita.
Prvé skutočné budovanie SZ sa uskutočnilo v roku 1953, vďaka
daru, ktorý poslal synovec Márie Jergovej-Belohlávkovej Pavol
Raniak a jeho manželka. Za jeho dar, dvetisíc päťsto dolárov,
pristavili bytovky k už jestvujúcemu farmárskemu domu.

Neskoršie bol v susedstve SZ kúpený ďalší pozemok.
Pomenovali ho Slovenská dedina - Slovak Village Subdivision.
Na tejto kúpe sa investične spolu-účastnili: M. K.
Belohlávkovci, S. a A. Gáborovci, A. a P. Blažekovci a
predsedníčka Živeny Susana Kusá. Ich idealizmus a láska k
svojej vlasti boli príkladné. Tieto stavebné pozemky v pôvodnej
kúpnej cene predávali krajanom. Boli utvorené štyri ulice: Jergo,
Štefánik, Moyses a Kuzmány.

Bohužiaľ, počas rozširovania hlavnej ulice Howell Branch Rd.
kamenný múr s nápisom Slovak Vilage bol odstránený a po
ukončení projektu ho už nepostavili. V rámci Slovenskej dediny
utvorili aj Slovenský národný cintorín, ktorý nedávno bol
predaný Bapstistickému kostlu v blízkosti Slovenskej záhrady. V
ňom odpočívajú manželka Belohlávkovci a mnohí pionieri SZ.
V roku 1956 bola postavená ďalšia dvoj-bytovka. Z agitácií vo
Floridskom Slovákov, ktorý založil a viedol K. Belohlávek, zo
zbierok, ale najmä zo štedrého daru Národného slovenského
spolku, v roku 1960 bol postavený nový komplex-šesťbytovka na
rohu Jergo a Howell Branch Road. Zbierky pekne pokračovali. V
roku 1966 SZ sa už hrdila krásnou a veľkou Spoločenskou halou
a novou kanceláriou. Odvtedy budova Spoločenskej haly so
slovenským národným znakom architektonicky reprezentuje SZ z
frekventovanej Howell Branch Road. V tom istom roku štedrá
matka Živena oslavovala diamantové výročie svojho založenia.
Jej predsedníčka Mária Mravcová navrhla postaviť v SZ ďalšiu

Slovenskej záhrady
pred začatím, počas
prác a po ukončení
parkovísk a Orava
Lane ulice

dvojbytovku, ktorá je správne pomenovaná Živena duplex. Zo štedrej pozostalosti Mary Smrčkovej a zo stále úspešných zbierok, najmä vďaka sústavnej agitácii v novinách SZ Floridský Slovák, ďalších päť bytoviek bolo postavených v roku 1977 na Jergo Road. Z tých istých finančných zdrojov v roku 1982 boli postavené tri dvojpáľňové bytovky.

Ekonomická situácia sa zlepšovala v celej Floride. Od postavenia Kennedy Space Centra v oblasti Cape Canaveral a zvlášť od roku 1971, keď otvorili brány Disney World, neďaleko SZ, prísťahovalectvo na Floridu rástlo fenomenálne. Kedysi ospalé 70 tisícové mesto Orlando sa za tridsať rokov s jeho predmestiami rozrástlo na miliónovú metropolu. Winter Park je dnes jedným z predmestí Orlanda.

Mária Jergová-Belohlávková zomrela 29. mája 1967 vo veku 83 rokov. Napriek tejto veľkej strate, Karol Belohlávek so spolupracovníkmi viedol SZ úspešne ďalej. V roku 1971 si pojal za svoju družku života pracovníčku v SZ Lauru Dubovskú. Finančné zbierky neprinášali dosť peňazí na prevádzku a výstavbu bytov SZ. Preto v roku 1980 SZ predala 17 z pôvodných 40 akrov jej pozemku. Nie všetci predaj však schvaľovali. Karol Belohlávek zomrel 25. apríla 1983 vo veku 97 rokov. Je pochovaný v Slovenskom cintoríne. Po smrti Karola Belohlávka prišla nová éra do vedenia SZ. Rastom Floridy, rástla i cena pozemkov SZ. Aj problémy v SZ rástli. A boli špekulácie predat' ďalšie časti, alebo i celú Záhradu. O predajnej cene SZ sa hovorilo od 3 do 9 miliónov dolárov. Našťastie k predaju nedošlo. Pravda, povedľa finančných vznikli aj osobné problémy. A tak na konvencii v roku 1984 výbor vedený Antonom Bandurom musel rezignovať a členstvo zvolilo nové vedenie SZ.

Predsedom sa stal Andrej F. Hudák. ml. Predseda Hudák postupne urovnal spory, do financií zaviedol lepší poriadok. SZ odkúpila ohrozené noviny Floridský Slovák od Jána Belohlávka a Ladislava Jergu a vylúčili úvahy o predaji SZ. V roku 1986 SZ konečne získala 59 tisíc dolárov z pozostalosti Františky Smrčkovej, ktoré boli viazané súdmi pre rôzne nedorozumenia. Po ukončení zbytočných súdnych procesov v roku 1987 sa atmosféra v SZ postupne utíšila. Ale škody sa narobili, či už úmyselne, či z účtovníckej a manažerskej nedbanlivosti, alebo z nevedomosti vedúcich. Vďaka zlepšeným pomeroch v SZ, v roku 1988 prišlo do SZ na 36. Slovenský deň viacej návštevníkov ako obyčajne.

Nové vedenie SZ dalo opraviť, zrenovovať a zmodernizovať

byty a okolie. Uprostred rekreačného centra vybudovali krásny bazén, vedľa neho hru - shuffle board, nechalo postaviť pekný letohrádok - gazebo. V Hlavnej Spoločenskej hale urobili sa kancelárie pre predsedu a tajomníka a zriadila sa knižnica a múzeum. Postavili sa ďalšie dva domy-dvojbytovky na východnej strane Jergo Rd. Matička príroda SZ nepriala. Pomarančový sad, ktorý prinášal pre SZ zisk dva razy vymrzol. Aby sa Záhrada nezadĺžila, Veľkú spoločenskú halu v roku 1997 výbor prenajal kostolu Destiny Church.

Pre rôzne príčiny iniciatíva o zlepšovanie SZ postupne ochabovala. Andrew F. Hudák ml. často sa zdržiaval pomimo SZ.

V lete 1997 predseda Andrew Hudák rezignoval z funkcie predsedu SZ. Zbor direktorov jeho rezignáciu prijal. Výbor Slovenskej záhrady, podľa stanov, 1. septembra požiadal dovtedajšieho podpredsedu Franka Rudzika, aby sa ujal predsedníckej funkcie do ukončenia volebného obdobia. Na konvencii v marci 1999, Frank Rudzik bol zvolený za predsedu SZ na tri roky.

Počas prvej schôdze nového výboru v Septembri 1997 výbor videl potrebu zlepšenia finančnej situácie Slovenskej záhrady. Z tohto dôvodu urobil obetavé rozhodnutie v tento prospech. Znížil svoju výplatu za schôdze výboru z 85 na 50 dolárov a prezident Rudzik si znížil plat z 1 770 na 800 dolárov mesačne. Do konca roka 2001 výbor SZ zo svojich výplat daroval pre dobro Slovenskej záhrady vyše 40 tisíc dolárov.

Predseda Rudzik rozdelil úlohy do niekoľkých kategórií.

Po prvé, zaviedol počítačový finančný systém ktorý dáva okamžitý prehľad o finančnom stave Slovenskej záhrady. Po druhé, zostavil databázu s adresami všetkých členov a v blízkej budúcnosti bude vytvorená tiež databáza všetkých kníh v knižnici. Po tretie, počítačmi zautomatizovaná organizácia úradu zlepšuje a zrýchľuje prácu SZ. Po štvrté, zaviedol vydávanie farebného Floridského Slovára na počítačoch priamo v úrade Slovenskej záhrady a tým znížil náklady spojené s vydávaním novín o viac ako polovicu. Ďalej, v spolupráci so skupinou oddaných slovenských nadšencov, najmä Jána Dvoreckého, Petra Kučeru, Petra Sallinga, Jána Murzu, Alojza Tomasa, Milana Dvoreckého, Nicka Badidu a Marcela Pechana zlepšilo sa okolie a budovy SZ.

Milan Dvorecký krásne vyzdobil Malú sálu národným znakom

SR a mnohými erbami slovenských miest.

Len v priebehu roka 1998 v prospech Slovenskej záhrady odpracovali 3600 hodín. Svojpomocne dokončili budovanie "Malej sály" z dvoch starých skladov. V Malej sále sa odvtedy usporiadalo veľa spoločenských, športových a kultúrnych akcií. Niekoľko raz do roka sa v Malej sále slúži Svätá omša. Malá sála sa tiež využíva ako schôdzová miestnosť, na priateľské raňajky vedenia s obyvateľmi Záhrady a na nácvik piesní súboru SZ Tatran. Hlavná sála, alebo "Veľká hala" bola dlhodobo prenajatá protestantskému kostolu a je dôležitým zdrojom príjmu pre Slovenskú záhradu.

V januári 1999 prezident Frank Rudzik, viceprezident Ján Dvorecký, tajomník Lukáš Pituch a advokát Slovenskej záhrady sa zúčastnili dôležitého jednanie so Seminole County (okres) o náhrade majetku, ktorý odobral okres Seminole SZ pri rozširovaní hlavnej ulice Howell Branch Road. Delegácia SZ predniesla účastníkom jednanie svoje sťažnosti a náklady na riešenie bezpečnostného problému, ktorý vznikol po rozšírení ulice. Po niekoľkých hodinách jednanie Slovenská záhrada a Seminole County ukončili jednanie s výborným výsledkom: okres odškodnil Slovenskú záhradu 252 tisícami dolárov. Obyvatelia SZ, ktorí vlastnia bytovky v blízkosti rozšírenej ulice boli tiež odškodnení: Andrew Croftcheck dostal 2 000 dolárov a Andrew F. Hudák ml., Ann Behun, Jozef Babinec, Frank Havlicek a Mary Ondovčik po 1 000 dolárov.

Neskoršie v roku 1999 nás navštívila skupina známych slovenských hercov zo Slovenského národného divadla v Bratislave. Na ich vystúpení sa výborne pobavili Slováci a Slovenky z okolia Orlanda. Dokonca prišli návštevníci až zo Sarasoty a Masaryktownu.

Na sklonku roka mesto Orlando požiadalo SZ o spoluprácu na akcii nazvanej Medzinárodné Vianoce v múzeu Lue Garden. Výstava kultúry národností a ich vianočné zvyky prebiehali počas celého decembra 1999. Slovenská izba bola nazvaná "V kruhu rodiny na Štedrý večer".

Do konca roka 1999 bolo opravených viac ako desať bytoviek. Posledné opravy objektov SZ sa vykonali v osemdesiatych rokoch. Niektoré budovy boli poškodené červotočmi, takže okamžité opravy boli nevyhnutné. V bytovkách boli povymieňané koberce, dlaždice, kuchynské linky a kúpeľne. Dvadsaťpäť rokov staré chladničky a šporáky boli v zlom stave. Do viacerých budov museli byť zavedené časti nových vodovodov a kanalizácie.

Rok 2000 bol od začiatku veľmi rušný. Počas prvých dvoch mesiacov boli dokončené asfaltové parkoviská, chodníky a nová ulica Orava Lane, ktorá spája parkovisko pri Hlavnej sále s obytným komplexom. Vyasfaltované chodníky a cesta úplne zmenili ráz Slovenskej záhrady. Popri chodníkoch, pod stromami a okolo ozdobných kríkov bolo nainštalovaných zhruba štyridsať vonkajších svetiel. Vysadilo sa mnoho okrasných kríkov a odpracovalo sa znova veľa dobrovoľníckych hodín. V polovičke roka členovia Slovenskej záhrady mali možnosť stretnúť sa s vtedajším ministrom obrany SR Kanisom, ktorý pri jeho oficiálnej návšteve USA zavítal do SZ so svojou delegáciou. V septembri bratia Milan a Jano Dvorecky sprostredkovali zájazd súboru Technik na dva týždne do USA. Ľudový súbor Technik zo Slovenskej technickej univerzity z Bratislavy pod vedením Doc. Ing. Michala Božika veľmi úspešne vystupoval v Disney World. Vďaka nim a J. J. Krúpovi súbor Technik mohol vystúpiť i v SZ. Zažili sme sviatok slovenského ľudového umenia na Floride. Bola to krásna reprezentácia slovenského ľudového umenia. Nadšenie a radosť boli tak veľké, že po ich vystúpení bratská a sesterská zábava pokračovala v Malej sále dlho do noci.

The Slovak Garden, Inc. má dnes tiež svoj ľudový umelecký súbor. V auguste 2000 súbor založil Jerry Jaroslav Krúpa a pomenovali ho Tatan. V októbri sa konal druhý Slovenský festival. Napriek tomu, že cez centrálnu Floridu sa v tom čase preháňal uragán, účasť aj nálada bola výborná.

V roku 2000 nastala v non profit štatúte Slovenskej záhrady zmena. Seminole County zrušila úľavu na damiach pre bytovky. Okrem troch obyvateľov nik nespĺňala kritéria pre finančnú podporu od štátu. Dôvody sú, nízky vek, obyvatelia vlastnia viac ako jednu rezidenciu, alebo ich ročný príjem je vyšší ako minimum povolené štátom Florida. Z týchto dôvodov Slovenská záhrada musí platiť majetkovú daň za bytovky. Na ročnej schôdzi Slovenskej záhrady v marci 2001 sa odhlasovalo, že každý vlastník bude platiť svoje dane vo forme zvýšenia údržbového poplatku. Bohužiaľ z piatich vlastníkov zaplatili len dvaja. Traja vlastníci aj keď sa nekvalifikujú o pomoc, nerešpektovali rozhodnutie hlasovania členov na konvencii, napriek tomu, že dostali finančné odškodné o ktorom ste sa dočítali na predchádzajúcich stranách. Slovenská záhrada stále spĺňa svoje poslanie a pomáha všetkým, ktorí potrebujú pomoc. Dnes máme troch obyvateľov s úľavou nájomného vzhľadom na ich finančný stav. Úlohou výboru je chrániť a pomáhať našim slovenským obyvateľom, ale zároveň nesmie dovoliť aby niekto

zneužíval dobrosrdečnosť SZ.

Slovenská záhrada je jediná organizácia tohto druhu na juhu Spojených Štátov. Nová generácia, ktorá riadi túto organizáciu dnes sa snaží pokračovať v šľapajach našich zakladateľov. Vynakladá všetko úsilie, aby prosperovala ešte mnoho rokov a prinášala úžitok a potešenie Slovákom a potomkom slovenského národa. Preto apelujem na Američanov slovenského pôvodu, aby si ctili dedičstvo svojich predkov, aby budovali SZ a americkú vlasť a aby pritom nezabúdali na svoj národ pod Tatrami z ktorého vyšli. Slovenská záhrada je organickou časťou slovenského dedičstva v Amerike. Podporujme ju morálne, prácou i finančne. A nezabúdajme na ňu ani vo svojich posledných testamentoch.

Z príležitosti zlatého jubilea privolávam: Boh žehnaj Slovenskú záhradu!